

[Landbrugsministeren.]

Derfor vil jeg sige, at ved at indtage den Stilling, de to ærede Partier indtager, og ikke mindst det ærede Medlem, som talte for de Konservative, som afviser Renteløttelser, ja faktisk afviser hele Gælds-sanerungen for Landbruget og kun har de lumpne Beløb til det, som de prishævende Foranstaltninger paa det indenlandske Marked vil komme til at betyde, giver man i Virkeligheden Landmændene Stene for Brød.

Hauch: Til den højtærede Statsminister har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre, idet den højtærede Statsminister kun henvendte sig til mig i Anledning af en enkelt Udtalelse, nemlig om det, jeg kalder for Trangparagraffen, den Paragraf, hvorefter den Lettelse, som Landbrugere kan faa i deres økonomiske Byrder, skal staa i Forhold til deres økonomiske Kræfter i det hele. Den højtærede Statsminister drog her en Sammenligning mellem de arbejdsløse paa den ene Side og de Landbrugere, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag, paa den anden Side. Jeg vil gøre opmærksom paa, at en saadan Sammenligning ikke lader sig foretage, for det er ikke Arbejdsløshed, det er galt med i Landbruget. . . . (Statsministeren [Stauning]: Det er heller ikke rigtigt; det er en Misforstaaelse.). Ja, det vil vise sig, naar Fortrykket kommer. . . , der er jo Arbejde nok.

Men den højtærede Statsminister gik videre i sine Betragtninger og gjorde gældende, at man ikke kunde drage en Sammenligning mellem det, der her er Tale om, og saa Tjenestemændenes og Lønarbejderes Forhold. Ja, det kommer ganske an paa, hvordan man vil fremstille Sagen. Dersom man vil fremstille den saaledes, som den høje Regering fremstiller den: at det er en Hjælp til Landbrugserhvervet for at tilvejebringe økonomiske Muligheder for Eksistens og Indfrielse af Forpligtelser, er det i hvert Fald fuldkommen berettiget at foretage en saadan Sammenligning, saa sidder den, om jeg saa maa sige, lige i Pletten, thi det, der er Tale om her, er at skaffe disse Mennesker deres daglige Underhold, og det er jo ogsaa det, der er Tale om, naar det drejer sig om Tjenestemænd og Lønarbejdere. Derfor lader en saadan Sammenligning sig ganske udmærket anstille. Vilde man fra Regeringens Side sige: Ja, men det er slet ikke det, vi har ment, at vi skulde hjælpe Landbrugserhvervet i al Almindelighed; det, vi har ment, er, at vi skulde hjælpe de enkelte trængende, ja, saa

kunde jeg endda forstaa det, men naar man lægger Sagen paa det Grundlag, Regeringen har lagt den, og argumenterer ud fra de Synspunkter, her har været fremme, er Sammenligningen i hvert Fald rigtig.

I øvrigt bemærkede jeg med megen Interesse, at den højtærede Indenrigsminister maa have haft det ligesom jeg; han har heller ikke fundet, at den højtærede Statsministers Behandling af Problemet var fuldt udtømmende, for den højtærede Indenrigsminister gav sig ogsaa til at polemisere mod mine Udtalelser. Jeg er i og for sig ganske enig med den højtærede Indenrigsminister i, at den højtærede Statsminister ikke fik givet et Svar, som tilbageviste mine Bemærkninger; men jeg synes heller ikke, det lykkedes for den højtærede Indenrigsminister, saa jeg tror, det kunde have været sparet at rykke den højtærede Statsminister til Undsætning.

Den højtærede Statsminister gør gældende, at der er ikke noget nedværdigende i at modtage Hjælp. Nej, det er der ikke, men der er noget nedværdigende i at fremstille dette Forslag som en samlet Hjælp til Lettelse af Landbrugets Økonomi, naar man udskyder en hel Række af de Mennesker, som trænger til at faa denne Støtte i deres Erhvervsvirksomhed, og det er det, man gør. De paagældende skal først ned paa et vist Trangniveau for at komme i Betragtning. Jeg mener derfor, at dersom der skal komme noget ud af dette Lovforslag, skal vi i hvert Fald have Lejlighed til omhyggeligt at drøfte de Problemer, der knytter sig hertil. Om der saa kan findes en Udvej for at naa til Enighed om denne Side af Lovforslaget, skal jeg paa nærværende Tidspunkt slet ikke udtale mig om. Det kommer ganske an paa, hvordan man stiller sig fra Regeringens Side.

Jeg er ganske enig med den højtærede Indenrigsminister om det ønskelige i, at Konverteringen gennemføres. Jeg mener ogsaa, der maa sættes ind her, og jeg kan for øvrigt slet ikke indse, at det vil være muligt paa det Stadium, hvorpaa denne Sag nu befinder sig, pludselig at slippe den. Jeg maa gaa ud fra, at det er Regeringens Mening, at den skal gennemføres, og det skal vi være villige til at yde vor Bistand til. Vi skal ogsaa være villige til at yde den Bistand, som er fornøden for at tilvejebringe de Midler, der er paakrævede til Gennemførelse af Konverteringen. Jeg skal gerne gentage det, men jeg sagde allerede i mine første Bemærkninger, at saaledes er Stillingen, og jeg sagde det endogsaa med saa stærkt et Udtryk, at naar man vil Maalet,